

[Henry Christensen.]

stillinger, kunne det radikale venstre frit opretholde sit standpunkt, det kunne endda have en stor mulighed for at få tilslutning dertil, således at det virkelig for første gang havde mulighed for klart at sætte den efter partiets egen mening sagligt begrundede opfattelse igennem. Da vi var nået så langt under forhandlingerne — jeg erkender, at det var på et meget sent tidspunkt — erklærede det radikale venstre, stillet over for den situation, at det altså måske kunne opnå noget, stillet over for den situation, at vi klart tilkendegav, at dette ikke havde betydning for nogen anden del af disse lønningslove, sig villigt til nu at stemme også for dette forslag. Det betød ikke alene, at vi opretholdt alle de bestående embedsstillinger inden for forsvaret, men at det radikale venstre nu sammen med andre anså det for nødvendigt at få yderligere 193 nye stillinger inden for det danske forsvar. Det var et historisk øjeblik i dansk politik — jeg noterede mig tidspunktet, det var kl. 18²⁴ sidste fredag — da vi nåede dertil. Jeg takker det radikale venstre, og jeg går ud fra, at den højtærede forsvarsminister vil takke oppositionen for, at vi skaffede ham enighed inden for regeringen på dette punkt, en enighed, som den højtærede forsvarsminister måske nok selv burde have tilvejebragt på forhånd.

I lovforslaget om lærerlønninger var der nogle problemer. Udvalgets ærede ordfører har omtalt spørgsmålet om inspektørboliger, hvor resultatet blev, at vi nu imod den højtærede undervisningsministers opfattelse har opnået, at det er kommunalbestyrelserne, der for fremtiden får afgørelsen af, om der skal opføres inspektørboliger i forbindelse med de nye skoler eller ikke. Vi tror, det er sagligt rigtigt, og vi er tilfredse med dette resultat.

Hvad det kommunale løntillæg angår, kan jeg tilslutte mig de begrundelser, som udvalgets ærede ordfører, hr. Holger Eriksen, gav her. Vi havde ønsket, at man på nuværende tidspunkt var nået til en klar sikring eller et tilsagn derom, men på den anden side nåede vi så langt, at den højtærede undervisningsminister også i betænkningen har givet tilslutning til at søge gennemført forhandlinger netop for at få dette

problem klaret, således at vi for fremtiden fastsætter lønningerne i lærerlønningsloven og dermed basta. Med den erfaring, som den højtærede undervisningsminister ikke mindst gennem den senere tid har fået i forhandlingens kunst, regner vi med, at et resultat her nås.

Det tredje punkt, hvor der ikke var nået et resultat, som efter vor opfattelse var tilfredsstillende, vedrørte landsbylærernes lønninger. Lovforslaget er bygget op således, at købstadlærerne får en slutløn, der er 1 500 kr. større end landsbylærernes, og dermed en pension, der vel er ca. 800 kr. større end den, landsbylærerne opnår. Der er samtidig visse begunstigelser i henseende til timereduktion m. m. for købstadlærerne. Denne lønforskel på 1 500 kr. og den pensionsforskel, jeg har nævnt, bevares altså. Det er rigtigt, at der også tidligere var en forskel på slutlønnen af vel nogenlunde samme størrelse, måske endda en lille bitte smule større, men dengang var den pågældende lønforskel i høj grad forklaret med de ekstraordinært lave huslejebeløb, der skulle betales for tjenesteboliger. Formålet med det, der nu gennemføres, er at søge sikret, at der skal betales, hvad der anses for en rimelig leje. Denne opfattelse og formulering har i høj grad været forudsætningen for vor stillingtagen til det forslag, vi om den side af sagen har behandlet i kommissionen. Det betyder, at i stedet for 525 kr. om året skal der for fremtiden betales mellem 1 200 og 2 000 kr. for en tjenestebolig til en lærer på landet, normalt 1 440 kr. mod normalt hidtil 525 kr. Nu er der altså ikke mere den gamle forklaring på lønforskellen. Det får igen den virkning, at hvis vi tager hensyn til ændringen i betalingen for tjenestebolig, vil vi opleve, at lønforskellen mellem købstadlærernes slutløn og landsbylærernes slutløn efter den nye lov bliver større, end den var efter den gamle lov.

Dette finder vi er i skærende disharmoni med de bestræbelser, folketinget i øjeblikket udfolder for at søge gennemført en ny skolestruktur. Den højtærede undervisningsminister ved, at det for venstre har været et afgørende synspunkt, som det også har været det for den højtærede minister selv, og som det har været det for de fleste eller vel alle her i tinget, at vi i hvert fald nåede at få skabt en sikring for, at undervisnings-